

Zimbabwe aan het Ouddiep

Goede boerengrond verandert in natuurgebied. De realisering van de zogeheten ecologische hoofdstructuur doet pijn en is niet altijd te begrijpen.

BEREND WIERENGA

Krimpen aan den IJssel

Zondagmiddag zat ik te kijken naar een programma van Omrop Fryslân op Nederland 2 over 'ruilverkaveling nieuwe stijl'. Op een gegeven moment zien we een bus aan komen rijden, gevuld met dignitarissen

van de ruilverkavelingscommissie. Het gezelschap stapte uit en wordt onthaald op een toespraak van een apparatsjik, gestoken in de onvermijdelijke groene battledress van de milieutroepen. Met triomferende blik gebaart hij naar de boerderijen in de omgeving en legt uit hoe ze al die bunders in hun bezit hebben gekregen en ervoor hebben gezorgd dat de boeren (hij noemt ze net geen koelaks) moeten verdwijnen.

Het tafereel leek sprekend op filmbeelden uit Zimbabwe, waar de nieuwe zwarte elite de blanke boeren van hun boerderijen jaagt. Alleen zijn de belagers hier blank. Ook komen ze niet met geweren, maar prediken ze het nieuwe natuurevangelie met zoetgevooisde stem

en een hemelse glimlach. Ieder weldenkend mens zal toch wel inzien dat het zo moet?

Een boer laat met tranen in de ogen de gevelsteen zien die zijn zusjes hebben onthuld toen hun boerderij werd gebouwd. Nu moeten ze weg. Gelukkig is er één boer die het vertikt en weigert zijn bedrijf te verkopen. Maar hij wordt wel als spelbreker gezien.

Als het land één keer is verworven, wordt de vruchtbare bovenlaag eraf geschraapt om de grond arm te maken. Dan komen er mooie bloemen tevoorschijn, bijvoorbeeld orchideeën, volgens de 'groene'. Niet dat we daarvan kunnen genieten,

Landerijen aan weerszijden van het Alddijp of Koningsdiep tussen Bakkeveen en Beetsterzwaag. De foto is gemaakt in het najaar toen een storm het water hoog op het land opstuwde. Foto LC/Jan de Vries

want het nieuwe gebied wordt niet toegankelijk voor publiek. We zouden de nieuwe natuur immers alleen maar beschadigen.

Waar zijn we toch mee bezig? Dit soort projecten kost honderden miljoen en wat we doen is complete economische destructie. We breken goed renderende bedrijven af en vernietigen productieve kracht. En de wereldschaarste van voedsel wordt alleen maar nijpender.

Natuurlijk is het goed om meer gelegenheid te hebben voor recreatie, maar we zijn hier volstrekt aan het doorschieten. Laten we het proces van het teruggeven van grond aan de natuur onmiddellijk stil zetten en nog eens goed nadenken over wat we hiermee willen.

► **TE GAST**